2. Ісаєва О. Вектор реформування вищої освіти в умовах глобальних викликів. *Молодь і ринок*. 2021. №7–8. С. 29–32.

3. Колот А. М., Герасименко О. О. Сфера праці в умовах глобальної соціоекономічної реальності 2020: виклики для України. URL: http://projects.dune-hd.com/bitstream/handle/2010/33773/16344.pdf?sequence=1&isAllowed=y

4. Лопушняк Г. С., Рибчанська Х. В. Вища освіта України: державне регулювання та перспективи розвитку: монографія. Львів: Ліга Прес, 2018. 283 с.

5. Маршавін Ю. М. Модернізація державної політики ринку праці як фактор подолання соціально-економічної кризи в Україні. *Social and Labour Relations: Theory and Practice.* 2019. Vol. 9. Issue 1. С. 37–49.

6. Мосьпан Н. Трансформація національної вищої освіти під час пандемії COVID-19 очима студентів та викладачів. *Освітній дискурс*. 2021. №35. С. 141–153.

7. Попит та пропозиція на зареєстрованому ринку праці у січні–березні 2022 року. URL: https://www.dcz.gov.ua/sites/default/files/infofiles/03_2022_popyt_i_propozyciya_na_rynku_praci.pdf

8. Ситуація на ринку праці та діяльність державної служби зайнятості у січні–лютому 2021 р. URL: https://www.dcz.gov.ua/sites/default/files/infofiles/sytuaciya_na_rp_ta_diyalnist_dsz_robocha_syla_2021_rik.pdf

УДК 658

Ащеулов Б.С.
здобувач вищої освіти,
Центральноукраїнський національний технічний університет
Науковий керівник: ***Фоміна Т.В.***
к.е.н., доцент, Центральноукраїнський національний технічний університет

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОБ`ЄДНАНЬ СПІВВЛАСНИКІВ БАГАТОКВАРТИРНИХ БУДИНКІВ

Ринкові перетворення та приватизаційні процеси зумовили виникнення потреби у пошуку ефективних способів управління багатоквартирними будинками. Наряду з іншими, одним із інноваційних способів управління багатоквартирними будинками є Об’єднання співвласників багатоквартирних будинків, діяльність та правовий статус яких закріплено на законодавчому рівні.

«За даними Державної служби статистики, якщо на 1 липня 2015 року зареєстрованих ОСББ в Україні було 16173, то станом на 1 травня 2021 р. їх кількість сягнула 36050. За 6 років таких об'єднань стало більше ніж удвічі. У той же час, дуже мала кількість припинила свою діяльність, знаходяться в стані припинення або не завершили державну реєстрацію» [2]. Не дивлячись на зростання кількості ОСББ, наразі вони стикаються з низкою проблем методичного та організаційного характеру, які впливають на ефективність їх діяльності, а саме: застарілий житловий фонд; небажання мешканців брати відповідальність за підтримання експлуатаційного стану майна; відсутність чіткої методики формування величини внесків на утримання будинків та прибудинкової території (тариф); недосконала система субсидіювання та відшкодування внесків шляхом надання пільг; відсутність чітких методик та рекомендацій щодо побудови облікової політики в ОСББ тощо. Ці та інші фактори сповільнюють процеси поширення інноваційних способів управління багатоквартирними будинками та знижують ефект від їх впровадження.

При створенні ОСББ співвласники приймають рішення про спільне утримання будинків і прибудинкових територій, а тому окремо визначають розмір внесків, який залежатиме від запланованих обсягів робіт і послуг та коштів на це закладених у тариф.

«Послуги з утримання будинку та прибудинкових територій повинні покриватись за рахунок встановлених тарифів ОСББ, які самостійно (власними силами або із залученням на договірній основі інших юридичних та фізичних осіб) забезпечують утримання будинку і прибудинкової території. При визначенні величини платежів на утримання будинку і прибудинкової території повинні виходити із розміру витрат на утримання будинку і прибудинкової території, передбачених кошторисом об'єднання, який відповідно до статті 10 Закону України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку» затверджується загальними зборами» [4, с. 84].

Наразі в Україні діє Примірний перелік послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій та послуг з ремонту приміщень, будинків, споруд [3], якими передбачено орієнтовний склад витрат на утримання будинків і прибудинкових територій. Із орієнтовного переліку кожне ОСББ обирає ті, які необхідні саме для нього, але, зазвичай, через небажання підвищувати розмір тарифу більшістю співвласників, майже всі ОСББ обирають мінімальний набір робіт і послуг, необхідних для підтримання об'єктів житлової інфраструктури у придатному для експлуатації стані та його поліпшенні, зокрема: прибирання під'їздів та прибудинкових

територій, освітлення та опалення місць загального користування, поточний ремонт, капітальний ремонт, обслуговування ліфтів; резервний фонд на усунення аварійних та інших непередбачуваних ситуацій.

Для того, щоб мати достатню кількість коштів на управління та утримання будинків і прибудинкових територій кожне ОСББ визначає планові витрати, які становлять основу так званого тарифу. Він, як правило, враховує такі специфічні вихідні дані, як: загальна та житлова площа; площа прибудинкової території; кількість співвласників ОСББ; наявність і потужність ліфтів; технічні особливості освітлення підвалів, під'їздів, горищ тощо. На законодавчому рівні передбачено обов'язкове включення до тарифу коштів на капітальні ремонти та формування резервного фонду для усунення непередбачуваних ситуацій.

При обчисленні тарифу слід враховувати, що пільги та субсидії надаються лише у межах законодавчо визначених розмірів, тому, зазвичай, він не перевищує такий розмір. Сума, що підлягає сплаті співвласниками ОССБ обчислюється шляхом множення житлової площі квартири на встановлений тариф. ОСББ повинні планувати свої доходи і витрати шляхом розробки кошторисів. «Фінансове планування у вигляді кошторису надходжень і видатків (в межах очікуваних коштів цільового фінансування) на утримання будинку та прибудинкової території — важливий інструмент ефективного управління діяльністю об'єднання щодо утримання, експлуатації та ремонту будинку» [1, с. 247].

Усі ОСББ складають кошторис, аналіз виконання якого має вирішальне значення для прийняття ефективних управлінських рішень. При порівнянні фактичних доходів і витрат з плановими визначаються відхилення та з'ясовуються причини їх виникнення.

Отже, обчислення розміру внесків, що сплачуються співвласниками для управління та обслуговування багатоквартирних будинків та прибудинкових територій, складання на його основі кошторису доходів і витрат становлять основу фінансового забезпечення фінансово-господарської діяльності ОСББ.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Брік С.В. Деякі особливості організації бухгалтерського обліку та аудиту ОСББ. *Економіка. Бізнес-адміністрування. Право*. 2017. № 2(2).

2. Динаміка створення ОСББ в Україні. URL: https://www.mdi.org.ua/novyny/novini-po-mistam/26-kijiv/529-dinamika-stvorennya-osbb-v-ukrajini#:~:text

3. Примірний перелік послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій та послуг з ремонту приміщень, будинків, споруд : Наказ *Держжитлокомунгосп України від* 10 серп. 2004 р. № 150. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1046-04#Text

4. Фоміна Т.В., Пугаченко О.Б. Формування тарифу на послуги з утримання будинків та прибудинкових територій. *Міжнародний науковий журнал «Економічний дискурс»*. 2017. № 3. С. 82-92.

УДК 331.1

Бараш А.Ю.
аспірантка, ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОГО КЛАСУ

В епоху глобалізації і високих технологій передовий розвиток країн світу забезпечують працівники креативного класу. Результатом творчої діяльності креативних особистостей є інноваційні матеріальні та духовні цінності. Творчі особистості прагнуть до самовираження шляхом реалізації власних ідей. З огляду на характерні особливості креативного класу стає зрозуміло, що вони потребують сприятливого й мотивуючого середовища для своєї плідної творчої діяльності. Тому важливим завданням для державної влади й роботодавців є вивчення креативного класу й створення відповідних соціальних, політичних і культурних умов для їхньої діяльності в країні. Тож аналіз необхідних умов для формування й вивчення креативного класу дасть змогу визначити сучасну привабливість України для інноваційної діяльності та обґрунтувати доцільність рекомендацій щодо необхідних трансформацій устрою високотехнологічного суспільства.

Джерелом інновацій є творча діяльність людей, тобто проєктування комбінації внутрішніх унікальних переживань життєвого досвіду і вже наявних знань інтелектом індивіда у вигляді інноваційних благ, яка мала своє місце у всі історичні часи людства. До науково-технічної революції, 500 років тому, представниками креативного класу були інтелектуальні діячі (мислителі, художники, письменники, співаки, актори), витвори яких втілювалися у вигляді мистецтва. Потім завдяки інтенсивному фінансуванню науки, яке зумовлене вірою урядів і підприємців у здатність вчених вирішити їх економічні, політичні, соціальні, медичні й релігійні